

Mr. Know-All \ W Somerset Maugham

The story is set on a ship shortly after World War I. An unnamed English narrator is forced to share a cabin with Mr. Kelada during a voyage from San Francisco to Yokohama. Prejudiced against him because he is not English, the narrator dislikes Kelada even before meeting him. He is further irritated by Kelada's expensive belongings and signs of frequent travel, which suggest wealth and provoke jealousy. Convinced that Kelada's foreignness will lead to unpleasant behavior, the narrator forms a negative judgment of his cabin mate from the outset.

The first meeting between the narrator and Mr. Kelada takes place shortly after the ship sets sail, in the smoking room. Kelada approaches the narrator in an overly friendly and intrusive manner, introduces himself as English, and even shows his British passport, though his appearance makes the narrator suspect he is of Levantine origin. Kelada tries hard to win the narrator over by offering him alcohol despite Prohibition laws, interfering with his card game, inviting him to join his friends, reserving a seat for him at dinner, and talking nonstop. This behavior only deepens the narrator's dislike of him.

The narrator explains that he is not the only one who has grown tired of Mr. Kelada. According to him, all the passengers are put off by Kelada, despite—and perhaps because of—his constant efforts to be involved. Kelada takes part in every social activity on board, organizing dances, auctions, and sports competitions. He is well known for his talkativeness and his need to argue and show off his knowledge. He never backs down and insists on forcing others to admit they are wrong. The passengers, the narrator says, mockingly call him “Mr. Know-All,” both behind his back and to his face, but Kelada fails to notice their sarcasm and behaves as though everyone likes him.

The most bitter arguments occur during mealtimes. At the table sit the narrator, Mr. Kelada, the doctor, and the Ramsay couple. The narrator is fond of Mrs. Ramsay because of her shyness and gentleness, while her husband is described in unflattering terms. Mr. Ramsay, like Mr. Kelada, is argumentative, and the two often become drawn into heated debates as each tries to prove he is right. The other diners feel trapped by politeness and must endure the situation until the meal ends. The doctor remains indifferent, while the narrator is deeply annoyed but expresses his displeasure through cold silence.

One evening, an argument between Mr. Ramsay and Mr. Kelada turns to the subject of cultured pearls produced by the Japanese. To everyone's surprise, Kelada claims to be a world expert on pearls. His attention is drawn to the pearl necklace worn by Mrs. Ramsay, which he declares to be extremely valuable. Mr. Ramsay mocks him, insisting that his wife bought the necklace cheaply in New York and that the pearls are not real. The two decide to make a bet. When Kelada examines the necklace and realizes he is right, he notices Mrs. Ramsay's distress and understands that the pearls were likely a gift from another man. Choosing compassion over pride, Kelada claims he was mistaken and pays the bet. The passengers ridicule him for his apparent error, while Mrs. Ramsay withdraws to her cabin, claiming a headache.

The next morning, in the final scene of the story, the narrator and Mr. Kelada are together in their cabin when an envelope is slipped under the door. Mr. Kelada's name is written on it in block letters, making the handwriting unrecognizable. Inside there is no note, only a hundred-dollar bill. Mr. Kelada blushes, tears the envelope into pieces, and asks the narrator to throw the scraps out the window into the sea.

The narrator realizes that the money must have been sent by Mrs. Ramsay to repay Mr. Kelada and thank him for keeping her secret, but to be sure, he asks whether the pearls were real. Mr. Kelada replies that if he were in Mr. Ramsay's place, he would not have allowed his wife to remain alone in New York for an entire year, adding that no one likes being made to look like a complete fool. The narrator, who had repeatedly claimed to dislike Mr. Kelada completely, revises his opinion and admits that he dislikes him—but not entirely.

מר כל-יודע / סומרסט מוהם

הסיפור מתרחש על סיפונה של אונייה זמן קצר לאחר מלחמת העולם הראשונה. המספר, אנגלי אלמוני, נאלץ לחלוק תא עם מר קלדה במהלך הפלגה מסן פרנסיסקו ליוקוהמה. מתוך דעות קדומות כלפיו בשל כך שאינו אנגלי, המספר שונא את קלדה עוד בטרם פגש אותו. הוא מתרגז עוד יותר לנוכח חפציו היקרים של קלדה והסימנים לכך שהוא מרבה לנסוע בעולם, המרמזים על עושרו ומעוררים קנאה. משוכנע שזרותו של קלדה תוביל להתנהגות לא נעימה, המספר מגבש כלפיו דעה שלילית כבר מן ההתחלה.

המפגש הראשון בין המספר למר קלדה מתרחש זמן קצר לאחר שהאונייה מפליגה, בחדר העישון. קלדה ניגש אל המספר בגישה ידידותית מדי וחודרנית, מציג את עצמו כאנגלי ואף מראה את דרכונו הבריטי, אף שמראהו גורם למספר לחשוד שמוצאו לבנטיני. קלדה מתאמץ מאוד לזכות בחיבתו של המספר: הוא מציע לו אלכוהול למרות חוקי היובש, מתערב במשחק הקלפים שלו, מזמין אותו להצטרף לידידיו, שומר לו מקום ליד שולחן האוכל ומדבר ללא הפסקה. התנהלות זו רק מעמיקה את סלידתו של המספר ממנו.

המספר מסביר כי אינו היחיד שמאס במר קלדה. לדבריו, כל הנוסעים נרתעים ממנו, למרות – ואולי בגלל – מאמציו הבלתי פוסקים להיות מעורב בכל עניין. קלדה משתתף בכל הפעילויות החברתיות שעל האונייה, מארגן נשפים, מכירות פומביות ותחרויות ספורט. הוא ידוע ברברנותו ובצורך שלו להתווכח ולהפגין את ידיעותיו. הוא לעולם אינו נסוג ודורש מאחרים להודות שטעו. הנוסעים, כך מספר המספר, מכנים אותו בלגלוג "מר כל-יודע", גם מאחורי גבו וגם בפניו, אך קלדה אינו מבחין בציניות ומתנהג כאילו כולם מחבבים אותו.

הוויכוחים החריפים ביותר מתרחשים בשעות הארוחה. סביב השולחן יושבים המספר, מר קלדה, הרופא ובני הזוג רמזי. המספר מחבב את גברת רמזי בשל ביישנותה ועדינותה, בעוד שבעלה מתואר במונחים לא מחמיאים. מר רמזי, כמו מר קלדה, אוהב להתווכח, והשניים נסחפים לעיתים לוויכוחים סוערים שבהם כל אחד מהם מנסה להוכיח שהוא צודק. שאר הנוסעים חשים לכודים בשל כללי הנימוס ונאלצים לסבול את המצב עד תום הארוחה. הרופא נשאר אדיש, ואילו המספר מרוגז מאוד אך מבטא את מורת רוחו בשתיקה קרירה.

באחד הערבים מתגלגל ויכוח בין מר רמזי למר קלדה לנושא הפנינים המתורבתות שמייצרים היפנים. להפתעת כולם טוען קלדה שהוא מומחה עולמי לפנינים. תשומת לבו נמשכת אל שרשרת הפנינים שעונדת גברת רמזי, והוא מצהיר כי ערכה גבוה מאוד. מר רמזי לועג לו וטוען שאשתו קנתה את השרשרת בזול בניו יורק ושהפנינים אינן אמיתיות. השניים מחליטים להתערב. כאשר קלדה בוחן את השרשרת ומבין שהוא צודק, הוא מבחין במצוקתה של גברת רמזי ומבין שהפנינים היו ככל הנראה מתנה מגבר אחר. מתוך חמלה ולא מתוך גאווה, קלדה טוען שטעה ומשלם את סכום ההתערבות. הנוסעים לועגים לו על טעותו לכאורה, ואילו גברת רמזי פורשת לתאה בטענה שכואב לה הראש.

למחרת בבוקר, בתמונה האחרונה של הסיפור, נמצאים המספר ומר קלדה יחד בתאם כאשר מעטפה מחליקה מתחת לדלת. שמו של מר קלדה כתוב עליה באותיות דפוס, כך שלא ניתן לזהות את כתב היד. בתוך המעטפה אין פתק, אלא שטר של מאה דולר בלבד. מר קלדה מסמיק, קורע את המעטפה לגזרים ומבקש מהמספר להשליך את הקרעים מהחלון אל הים.

המספר מבין שהכסף נשלח בוודאי בידי גברת רמזי כדי להחזיר למר קלדה את סכום ההתערבות ולהודות לו על כך ששמר על סודה, אך כדי להיות בטוח הוא שואל אם הפנינים היו אמיתיות. מר קלדה משיב שאילו היה במקומו של מר רמזי, לא היה מניח לאשתו להישאר לבדה בניו יורק במשך שנה שלמה, ומוסיף שאיש אינו אוהב שמציגים אותו כטיפש גמור. המספר, שטען שוב ושוב כי סלידתו ממר קלדה מוחלטת, משנה את דעתו ומודה שאמנם אינו מחבב את מר קלדה – אך לא לחלוטין.